

přesně, proč se Remi a její rodina také před Probuzenými skrývají, ale přivedlo je to do Eastwoodu a vytvořilo to mezi nimi pouto silnější, než v co si Nicole kdy troufala doufat.

„Super.“ Remi jí jemně stiskla paži. „Díky. Co ty? Odchytila jsi ráno Westmoorovou po přednášce o folklóru?“

Při pomyslení na tajemnou profesorku, která pobývala v Oxfordu deset let, Nicole vzdychla. „Ne. Zkusila jsem její kabinet, ale bylo zamčeno. Myslím, že dnešní přednáška nebo večer bude moje první šance se jí pořádně představit. Jen ji chci potkat co nejdřív.“

Minuly starý kostel, kde pracoval její otec a který sloužil jako univerzitní knihovna. Hned vedle stály nejstarší budovy školy, jejichž vchody strážily lucerny, dále pak travnaté nádvoří, kde se trousili studenti, kteří si svá kola nechali zamčená pod viktoriánskými lampami. Vydaly se úzkou uličkou na další ulici.

Estwood byl dokonalou souhrou starého a nového – bledé, zdobeně vyřezávané domky obklopovaly velkou fontánu mořské víly a obchody v okolí prodávaly různé delikatesy, pečivo a další nezbytnosti. Našlo se tu vše, co by člověk od cornwallského maloměsta očekával – starobyle vypadající čajovny vklíněné mezi uměleckými galeriemi a krámky s křišťálem. Nechybělo ani nic důležitého pro akademický život: knihkupectví, prodejny uměleckých potřeb a laciné kavárny a hospůdky, kde si studenti mohli dát drink v jakoukoli denní i noční hodinu. Mezi starými budovami se nacházely další, moderní a prosklené, jako neviditelné přístavby do přítomnosti, které neoddělitelně propojovaly kampus se samotným městem.

Když si koupily kávu – levandulové ovesné latte pro Remi a velké americano s mlékem pro Nicole –, zamířily k proskleným dveřím přednáškové haly mezi budovami historie umění a folklóru. Uvnitř čekal dav studentů.

„Zkusím ji odchytit,“ oznámila Nicole, když vstoupily do chladného moderního interiéru.

„Hodně štěstí,“ popřála jí Remi a otočila se, aby se vydala na vlastní seminář. „Ale napiš, jak to večer dopadlo, ano? Určitě na to přijdeš.“

Nicole se usmála, když pomyslela na bohatou sbírku nadpřiroze-

ných artefaktů a akademické nadšení, až vylustí matčinu poslední stopu. Zlehka pokrčila rameny. „Zvládla jsem všechny ostatní.“

Předchozí vodítko je dovedlo do Estwoodu, ale zbývala ještě jedna část, kterou nerozklíčovala. Nedala jí poslední roky v noci spát a ležela jí v žaludku jako provinilý kámen. Máma jí odjakživa opakovala, že informace znamenají moc. Čím víc toho bude vědět o nadpřirozenu, tím snáz ochrání svou rodinu. A kromě poklidného, utajeného života v Estwoodu jí na bezpečí její rodiny záleželo ze všeho nejvíc.

Byl to jediný cíl, kvůli kterému by se nezastavila před ničím.

Remi se zazubila. „Byla by na tebe hrdá. Na svou malou mytografku.“

Nicole se nečekaně objevil knedlík v krku. Byly jí jen tři, když její matku zavraždili. Svým způsobem byla příliš malá na to, aby si ji pamatovala – navzdory své nadpřirozené síle. Přesto ji ta prostá slova dojala. „Padej, nebo tě budu mít ještě radši.“

Remi se rozesmála a zamávala jí. Nicole ji sledovala odcházet. Mimo svoje sourozence se nikdy s nikým neskamarádila. Nedostala k tomu ani příležitost, protože byli neustále na útěku a přesouvali se z jednoho úkrytu do druhého ze strachu, že jsou jim Probuzení v patách. Obzvláště nemožné bylo najít někoho nadpřirozeného, který by nejen chápal jejich tíživou situaci, ale také věděl, jaké to je, skrývat vlastní podstatu bytí. Jaké to je, když si oblékáte lidskost jako kabát každé ráno, než vyjdete z domu plného nadpřirozených bytostí.

Nicole prsty promnula hrubý lem matčina saka a obrátila se zpět k hloučku studentů. Nikoho z nich neznala. Ale všichni to byli obyčejní lidé.

Nadechla se a mírně zdvihla bradu. Jako malá byla v davech neustále podezíravá, protože si nebyla jistá, jestli se v nich neschovává nějaké stvoření, které by dokázalo vyvolat její první proměnu.

Zastavila se u vchodu do rozlehlé posluchárny a dech se jí zadrhl v hrdle očekáváním.

Místnost byla stinná a stupňovitá, sedačky obklopovaly velké plátano jako srpek měsíce. Notebooky se jeden po druhém probouzely bliknutím k životu, když se studenti usadili na svoje místo. Nicole